

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΝΔΟΒΙΟΓΕΝΕΣΗ

«Η θεωρία των συστημάτων εξετάζει τον κόσμο με όρους αλληλεπίδρασης και αλληλεξάρτησης όλων των φαινομένων, και σε αυτό το πλαίσιο ένα ολοκληρωμένο σύνολο του οποίου οι ιδιότητες δεν μπορούν να αναχθούν σε εκείνες των μερών του ονομάζεται σύστημα». Fritjof Capra, *The Turning Point: Science, Society and the Rising Culture*, σελ. 43.

Εισαγωγή

Η ενδοβιογένεση είναι μια θεωρία βάσης που αξιολογεί τον τρόπο με τον οποίο δημιουργείται και διατηρείται η εσωτερική (ενδο-) ζωή (βιο-) του σώματος (-geny). Είναι μια θεωρία συστημάτων της βιολογίας που θεωρεί το ενδοκρινικό σύστημα ως τον πραγματικό διαχειριστή του σώματος. Η ενδοβιογόνος ιδέα συνελήφθη από τον Christian Duraffourd MD και η διδασκαλία της αναπτύχθηκε από τους γιατρούς Duraffourd και Lapraz.

Η σύγχρονη βιοϊατρική προσέγγιση έχει δημιουργήσει μια εξαιρετικά λεπτομερή κατανόηση της φυσιολογίας και προσφέρει εντυπωσιακές παρεμβάσεις για απειλητικές για τη ζωή και εκφυλιστικές διαταραχές. Η ενδοβιογόνος ούτε απορρίπτεται ούτε βρίσκεται έξω από αυτό το σύστημα γιατί βασίζεται στη σύγχρονη φυσιολογία. Εκεί που διαφέρει από την τυπική βιοϊατρική προσέγγιση είναι στην κατανόηση του σώματος ως συστήματος, το οποίο: Λόγω της αλληλένδετης και αλληλο-εξαρτώμενης φύσης της φυσιολογίας του, απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στο ιστορικό, την αξιολόγηση και τη θεραπεία.

Ο ρόλος του ενδοκρινικού συστήματος

Το σώμα είναι ένα οργανωμένο σύστημα. Το Endobiogeny θεωρεί ότι το ενδοκρινικό σύστημα είναι ο πραγματικός διαχειριστής του σώματος, επειδή είναι το μόνο σύστημα που είναι πανταχού παρόν, αυτοδιαχειριζόμενο και ικανό να διαχειρίζεται άλλα συστήματα ταυτόχρονα. Ξεκινώντας με το έμβρυο, το ενδοκρινικό σύστημα είναι το πρωταρχικό σύστημα που διαχειρίζεται τα βασικά στάδια και τις μεταμορφώσεις στη ζωή - παιδική ηλικία, εφηβεία, εγκυμοσύνη, τοκετός, παύση των γεννητικών οργάνων και θάνατος - καθώς και την προσαρμογή απέναντι στο στρες. Επομένως, το ενδοκρινικό σύστημα είναι ο πιο σημαντικός παράγοντας στη δομή και τη λειτουργία του σώματος. Ως κάτι που ξεκινά τη διαδικασία της προσαρμογής, σημαντικό ρόλο παίζει και το αυτόνομο νευρικό σύστημα.

Η λειτουργικότητα του σώματος αξιολογείται μέσα από δύο βασικές έννοιες: τη σχετικότητα και τη δράση. Η λειτουργικότητα δεν καθορίζεται από τα ποσοτικά επίπεδα των ρυθμιστικών παραγόντων αλλά από τη σχετική τους δράση, ο ένας στον άλλο. Αυτές οι έννοιες βοηθούν στην εξήγηση των μηχανισμών

εγκατάστασης και επιμονής ασθενειών που σήμερα κατηγοριοποιούνται ως «λειτουργικές» ή «ιδιοπαθείς».

Άσκηση ενδοβιογενούς ιατρικής

Ενδοβιογόνος ιστορία

Το ενδοβιογενές ιστορικό αφορά το σύνολο της ζωής ενός ασθενούς και όχι μόνο τη συμπτωματική αξιολόγηση της κύριας καταγγελίας του. Η πρόσληψη μπορεί να περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με παιδικές ασθένειες και τραυματικά συμβάντα, καθώς και λεπτομερή ανασκόπηση των συμπτωμάτων. Η εξέλιξη των συμπτωμάτων αποκαλύπτει σημαντικές πληροφορίες για τη σύσταση, την προσαρμοστική ικανότητα και τη βιολογική ατομικότητα του ασθενούς (δηλαδή γενετικοί πολυμορφισμοί, επιγενετικές αλλαγές κ.λπ.). Η δημιουργία ενός χρονοδιαγράμματος γεγονότων βοηθά κάποιον να προσδιορίσει τις προσαρμοστικές ικανότητες του ασθενούς και παρέχει ενδείξεις για τους νευροενδοκρινικούς παράγοντες που είναι πιο υπεύθυνοι για την τρέχουσα κατάστασή τους.

Ενδοβιογόνος φυσική εξέταση

Η ενδοβιογενική εξέταση αποκαλύπτει πολλές πληροφορίες μέσω της αξιολόγησης της φαινομενικής τυπικής έκφρασης της νευροενδοκρινικής δραστηριότητας και της κατάστασης των αισθήσεων (των οργάνων που παροχετεύονται, εκκρίνουν και εκκρίνουν). Για παράδειγμα, το μήκος των βλεφαρίδων, το λίπος στο ζυγωματικό τόξο, ο πόνος στη βαθιά ψηλάφηση του ανιόντος παχέος εντέρου κ.λπ. - όλα αποκαλύπτουν ιδιαίτερες νευροενδοκρινικές σχέσεις.

Βιολογία Λειτουργιών

Η βιολογία των λειτουργιών είναι ένα πρόγραμμα βιολογικού μοντέλου που αξιολογεί τις λειτουργικές δυνατότητες του νευροενδοκρινικού συστήματος. Παρέχει μια αριθμητική απαρίθμηση αυτών των σχέσεων σε πολλαπλά επίπεδα δραστηριότητας από μόνη της και σε σχέση με τη δραστηριότητα άλλων υποσυστημάτων. Βοηθά τον ιατρό να κατανοήσει την αιτιολογία της δυσλειτουργίας και διευκολύνει ένα ορθολογικό σχέδιο θεραπείας που αντιμετωπίζει τις συστημικές ανισορροπίες. Η Βιολογία των Λειτουργιών επιτρέπει μια δυναμική και αντικειμενική διαχρονική αξιολόγηση της προόδου του ασθενούς. Αντί να βασίζεται αποκλειστικά στην υποκειμενική αξιολόγηση των συμπτωμάτων του ασθενούς, ο ιατρός μπορεί να παρακολουθεί αριθμητικά την εξέλιξη ή την αποκέντρωση συγκεκριμένων φυσιολογικών σχέσεων που σχετίζονται με τα συμπτώματα.

Ορθολογικό σχέδιο θεραπείας

Πολλά σχέδια θεραπείας είναι συμπτωματικής φύσης και δεν αντιμετωπίζουν την υποκείμενη αιτιολογία της ανισορροπίας. Οι αποκλειστικά συμπτωματικές θεραπείες είναι σε ένα βαθμό «απάνθρωπες» επειδή αντιμετωπίζουν μια εκδήλωση φυσιολογικής ανισορροπίας (δηλαδή ένα σύμπτωμα) και όχι το άτομο στο σύνολό τους. Η συμπτωματική θεραπεία είναι πολύτιμη αλλά δεν υποκαθιστά τη θεραπεία της βάσης.

Η ενδοβιογόνος προσέγγιση είναι ανθρωπιστική γιατί αντιμετωπίζει το άτομο στο σύνολό του ως ένα σύστημα, ως ένα ολόκληρο άτομο. Η ενδοβιογόνος θεραπεία είναι «ορθολογική» επειδή βασίζεται σε μια ακριβή εκτίμηση των νευροενδοκρινικών παραγόντων που είναι πιο υπεύθυνοι για την οντολογία, την αιτιολογία και τους μηχανισμούς έναρξης, εγκατάστασης και διατήρησης συγκεκριμένων φυσιολογικών σχέσεων, παρά σε ένα πρωτόκολλο ή μια προσέγγιση ευρέος φάσματος. καλύψτε τις βάσεις» ή «δείτε τι κολλάει».

Το θεμέλιο της ενδοβιογενούς θεραπείας είναι η κλινική φυτοθεραπεία, η οποία είναι η χρήση φαρμακευτικών φυτών. Σύμφωνα με την εμπειρία μας, στα εξωτερικά ιατρεία, η κλινική φυτοθεραπεία ικανοποιεί καλύτερα την ιπποκρατική αρχή του *primum non nocere* (πρώτον, μην κάνεις κακό). Η σύγχρονη φαρμακολογία βασίζεται στην καταστολή ή διέγερση ενός μόνο υποδοχέα από ένα μόνο μόριο. Αν και αυτό επιτρέπει μια ισχυρή δράση, αυτή η δράση ξεφεύγει από τους κανονικούς φυσιολογικούς μηχανισμούς ανάδρασης, αυξάνοντας τον κίνδυνο παρενεργειών και βλάβης.

Τα φαρμακευτικά φυτά συνεργάζονται με το σώμα και όχι εναντίον του διαμορφώνοντας τα κατώφλια, ευαισθητοποιώντας τους βρόχους τροφοδοσίας προς τα εμπρός, ανάδρασης και τροφοδοσίας και βελτιώνοντας την ικανότητα των οργάνων να παράγουν, να εκκρίνουν ή να ανταποκρίνονται σε ρυθμιστικούς παράγοντες. Η πολυχημική φύση των φυτών επιτρέπει τη θεραπεία ολόκληρου του συστήματος αντί για έναν μόνο υποδοχέα, δράση ή όργανο. Η «ορθολογική» φύση της ενδοβιογόνου προσέγγισης έγκειται στον συνετό συνδυασμό φαρμακευτικών φυτών που αντιμετωπίζουν το σύστημα ως μια συνεκτική μονάδα δραστηριότητας, και όχι στη βάση ιδιαίτερων συμπτωματικών επιδράσεων στον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιηθεί ένα φάρμακο.

Η χρήση φαρμακευτικών παραγόντων και η χειρουργική επέμβαση επιφυλάσσεται γενικά για εκφυλισμένες ή μη αντιρροπούμενες περιπτώσεις, όπου υπάρχει επιτακτικός ρόλος για δυναμικό έλεγχο ή αλλαγή της φυσιολογίας. Οι δομικές προσαρμογές, ο βελονισμός, η ομοιοπαθητική, η

διατροφή, η διατροφή και ο τρόπος ζωής είναι πολύτιμες θεραπευτικές προσεγγίσεις και χρησιμοποιούνται τακτικά στην ενδοβιογένεση.

Συμπέρασμα

Η ενδοβιογένεση είναι μια θεωρία βάσης που βλέπει το ενδοκρινικό σύστημα ως τον πραγματικό διαχειριστή του σώματος. Δεν είναι μια μορφή «ολοκληρωτικής ιατρικής» που επιστρώνει διαφορετικές μεθόδους σε σχέση με το βιοϊατρικό μοντέλο όταν δεν υπάρχει πρότυπο περίθαλψης ή επειδή οι «εναλλακτικές μέθοδοι» είναι «ήπιες» ή «φυσικές».

Η ενδοβιογένεση είναι μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της ιατρικής: μια ολοκληρωμένη θεωρία της ζωής που ενσωματώνει τις διάφορες πτυχές της ανθρώπινης φυσιολογίας. Από ένα στοχαστικό ιστορικό, προσεκτική φυσική και λεπτομερή αξιολόγηση από τη βιολογία των λειτουργιών, μπορεί να προκύψει ένα ορθολογικό πρόγραμμα θεραπείας που θεραπεύει τον ασθενή και όχι μόνο τα συμπτώματα. Η ενδοβιογένεση είναι μια μέθοδος κατανόησης της ανθρώπινης κατάστασης που μπορεί να ωφελήσει την πρακτική των επαγγελματιών υγείας από διάφορες θεραπευτικές παραδόσεις.